

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

7. april 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 102/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 93 af 29.3.2014.	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 102/02	Sag C-469/12: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. november 2013 — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH mod Olbrich Transport und Logistik GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — Bruxelleskonventionen — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 5, nr. 1), litra b) — retternes kompetence — specielle kompetenceregler — sager om kontraktforhold — begrebet »levering af tjenesteydelser« — oplagring af varer)	2
2014/C 102/03	Forenede sager C-488/12 — C-491/12 og C-526/12: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. oktober 2013 — Nagy Sándor (sag C-488/12) mod Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (sag C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (sag C-490/12) og Magdolna Margit Szabadosné Bay (sag C-491/12) mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal og Józsefné Ványai (sag C-526/12) mod Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal (Præjudiciel forelæggelse — artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — Domstolen åbenbart inkompetent)	3

2014/C 102/04	Forenede sager C-537/12 og C-116/13: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 14. november 2013 — Banco Popular Español SA mod Maria Teodolinda Rivas Quichimbo og Wilmar Edgar Cun Pérez (sag C-537/12), og Banco de Valencia SA mod Joaquín Valldeperas Tortosa og María Ángeles Miret Jaume (sag C-116/13) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja og Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca — Spanien) (Direktiv 93/13/EØF — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugeraftaler — låneaf tale med pant i fast ejendom — procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — kompetencen for den nationale ret, der skal påkende et søgsmål om tvangsfuldbyrdelse — urimelige kontraktvilkår — bedømmelseskriterier)	3
2014/C 102/05	Sag C-550/12 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. november 2013 — J mod Europa-Parlamentet (Artikel 227 TEUF — ret til at indgive andragender — andragende indgivet til Europa-Parlamentet — afgørelse om henlæggelse — emnet henhører ikke under områderne for EU's virksomhed)	5
2014/C 102/06	Sag C-581/12 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 21. november 2013 — Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — det nederlandske marked for vejanlægsbitumen — fastsættelse af bruttoprisen for vejanlægsbitumen — fastsættelse af en rabat til vejanlægsfirmaer — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — punkt 23, litra b), sidste afsnit — delvis bødefritagelse — bevismateriale vedrørende forhold, som Kommissionen ikke tidligere har haft kendskab til — appel, der åbenbart skal afvises eller er åbenbart ugrundet)	5
2014/C 102/07	Sag C-593/12 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Focus Magazin Verlag GmbH (Appel — EF-varemærker — ordmærket Color Focus — ugyldighedsbegæring fra indehaveren af EF-ordmærket Focus — ugyldighedserklæring — afkald — procesreglementets artikel 149 — sagens genstand bortfaldet under appelsagen — ufor nødvendent at træffe afgørelse)	6
2014/C 102/08	Sag C-617/12: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. november 2013 — Astrazeneca AB mod Comptroller General of Patents (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 13, stk. 1 — begrebet »første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet« — tilladelse meddelt af det schweiziske institut for terapeutiske produkter (Swissmedic) — automatisk anerkendelse i Liechtenstein — tilladelse meddelt af Det Europæiske Lægemiddelagentur — et certifikats gyldighedsperiode)	7
2014/C 102/09	Sag C-5/13: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 10. oktober 2013 — Ferenc Tibor Kovács mod Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 45 TEUF — arbejdskraftens frie bevægelighed — national lovgivning, hvorefter en fører, der anvender et køretøj med udenlandske nummerplader, har pligt til ved en politikontrol straks at fremlægge bevis for køretøjets retmæssige anvendelse, idet der ellers ifaldes bødestraf)	8
2014/C 102/10	Sag C-49/13: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 14. november 2013 — MF 7 a.s. mod MAFRA a. s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Úřad průmyslového vlastnictví — Den Tjekkiske Republik) (Artikel 267 TEUF — begrebet »ret« — procedure med henblik på afgørelse af en retssag — uafhængighed — Domstolen åbenbart inkompetent)	8
2014/C 102/11	Sag C-70/13 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Getty Images (US), Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — ordmærket PHOTOS.COM — delvist afslag på registrering — ligebehandling — pligt for Harmoniseringskontoret til at tage hensyn til sin tidligere beslutningspraksis — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	9
2014/C 102/12	Sag C-167/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 28. november 2013 — straffesag mod Jean Devillers (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — begrebet »national ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolen ikke kompetent)	10

2014/C 102/13	Sag C-210/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. november 2013 — Glaxosmithkline Biologicals SA og Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG mod Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — begreberne »aktiv ingrediens« og »sammensætning af aktive ingredienser« — adjuvans)	10
2014/C 102/14	Sag C-257/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. november 2013 — Anouthani Mlamali mod Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 94 i Domstolens procesreglement — ikke tilstrækkelige oplysninger om den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen og om begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af det præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)	11
2014/C 102/15	Sag C-258/13: Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 28. november 2013 — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda mod Instituto da Segurança Social, IP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra 5 ^a Vara Cível de Lisboa — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — adgang til effektive retsmidler — juridiske personer, der handler med gevinst for øje — retshjælp — manglende forbindelse med EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)	12
2014/C 102/16	Sag C-1/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 2. januar 2014 — KPN Group Belgium NV & Mobistar NV mod Ministerraad, intervenient: Belgacom NV	12
2014/C 102/17	Sag C-3/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 3. januar 2014 — Polska Telefonia Cyfrowa S.A. (Warszawa) mod Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	13
2014/C 102/18	Sag C-8/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia (Spanien) den 10. januar 2014 — Unnim Banc, S.A. mod Diego Fernández Gabarro m.fl.	14
2014/C 102/19	Sag C-9/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 13. januar 2014 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: D.G. Kieback .	14
2014/C 102/20	Sag C-16/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 16. januar 2014 — Property Development Company NV mod Belgische Staat	15
2014/C 102/21	Sag C-31/14 P: Appel iværksat den 21. januar 2014 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 8. november 2013 i sag T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	15
2014/C 102/22	Sag C-32/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 23. januar 2014 — ERSTE Bank Hungary Zrt. mod Attila Sugár	16
2014/C 102/23	Sag C-33/14 P: Appel iværksat den 24. januar 2014 af Mory SA, under likvidation, Mory Team, under likvidation og Superga Invest til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 11. november 2013 i sag T-545/12, Mory m.fl. mod Kommissionen	17
2014/C 102/24	Sag C-35/14 P: Appel iværksat den 23. januar 2014 af Enercon GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. november 2013 i sag T-245/12 — Gamesa Eólica, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).	18
2014/C 102/25	Sag C-37/14: Sag anlagt den 24. januar 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik .	18
2014/C 102/26	Sag C-39/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. januar 2014 — Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) mod Thomas Erbs og Ursula Erbs.	19

2014/C 102/27	Sag C-40/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 27. januar 2014 — Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières og Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyonr mod Utopia SARL, med handelsbetegnelsen Marshall Bioresources	19
2014/C 102/28	Sag C-41/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 27. januar 2014 — Christie's France SNC mod Syndicat national des antiquaires	20
2014/C 102/29	Sag C-47/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 30. januar 2014 — Holterman Ferho Exploitatie BV m.fl. mod F.L.F. Spies von Büllesheim	20
2014/C 102/30	Sag C-48/14: Sag anlagt den 30. januar 2014 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	21
2014/C 102/31	Sag C-53/14 P: Appel iværksat den 4. februar 2014 af JAS Jet Air Service France (JAS) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 3. december 2013 i sag T-573/11, JAS Jet Air Service France mod Kommissionen	22
2014/C 102/32	Sag C-55/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 5. februar 2014 — Régie communale autonome du stade Luc Varenne mod État belge	23
2014/C 102/33	Sag C-68/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Aosta (Italien) den 10. februar 2014 — Equitalia Nord SpA mod CLR di Camelliti Serafino & C. Snc.	24
2014/C 102/34	Sag C-71/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Information Rights) (Det Forenede Kongerige) den 10. februar 2014 — East Sussex County Council mod The Information Commissioner, Property Search Group og Local Government Association	25
2014/C 102/35	Sag C-77/14: Sag anlagt den 12. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	25
2014/C 102/36	Sag C-78/14 P: Appel iværksat den 13. februar 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2013 i sag T-117/12, ANKO mod Kommissionen	26
2014/C 102/37	Sag C-87/14: Sag anlagt den 18. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Irland	27
2014/C 102/38	Sag C-462/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod Ungarn.	28
2014/C 102/39	Sag C-598/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod republikken Polen; intervenienter: Kongeriget Nederlandene, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Tjekkiske Republik, Republikken Finland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Republikken Estland.	28
2014/C 102/40	Sag C-55/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen, intervention: Kongeriget Nederlandene, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Finland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Republikken Estland	28
2014/C 102/41	Sag C-109/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland, intervenienter: Kongeriget Sverige, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Polen, Kongeriget Nederlandene, Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Republikken Estland	29
2014/C 102/42	Sag C-111/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland, intervention: Kongeriget Sverige, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Polen, Kongeriget Nederlandene, Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Republikken Estland.	29
2014/C 102/43	Sag C-169/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	29

2014/C 102/44	Sag C-178/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland	29
2014/C 102/45	Sag C-188/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	30
2014/C 102/46	Sag C-253/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien.	30
2014/C 102/47	Sag C-276/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. september 2013 — Pablo Acosta Padín mod Hijos de J. Barreras SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra — Spanien)	30
2014/C 102/48	Sag C-321/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	30
2014/C 102/49	Sag C-403/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Lisa Kelly mod Minister for Social Protection (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)	31
Retten		
2014/C 102/50	Sag T-128/11: Rettens dom af 27. februar 2014 — LG Display og LG Display Taiwan mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det globale marked for flydende krystal-skærme (LCD) — aftaler og samordnet praksis vedrørende priser og produktionskapacitet — interne salg — ret til forsvar — bøder — delvis bødefritagelse — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet ne bis in idem)	32
2014/C 102/51	Sag T-256/11: Rettens dom af 27. februar 2014 — Ezz m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten — indefrysning af midler — hjemmel — begrundelsespligt — faktisk vildfarelse — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — ret til at oprette og drive erhvervsvirksomhed).	32
2014/C 102/52	Sag T-37/12: Rettens kendelse af 27. februar 2014 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — López Cabré (TEEN VOGUE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TEEN VOGUE — det ældre nationale ordmærke VOGUE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — regel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95 — delvist afslag på registrering)	33
2014/C 102/53	Sag T-225/12: Rettens dom af 27. februar 2014 — Lidl Stiftung mod KHIM — Lidl Music (LIDL express) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket LIDL express — det ældre nationale figurmærke LIDL MUSIC — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 15, stk. 1, og artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009).	34
2014/C 102/54	Sag T-226/12: Rettens dom af 27. februar 2014 — Lidl Stiftung mod KHIM — Lidl Music (LIDL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket LIDL — det ældre nationale figurmærke LIDL MUSIC — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 15, stk. 1, og artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)	34
2014/C 102/55	Sag T-331/12: Rettens dom af 26. februar 2014 — Sartorius Lab Instruments mod KHIM (gul cirkelbue på den nederste del af en skærm) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der består af en gul cirkelbue på den nederste del af en skærm — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).	35

2014/C 102/56	Sag T-509/12: Rettens dom af 27. februar 2014 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Nanso Group (TEEN VOGUE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TEEN VOGUE — det ældre nationale ordmærke VOGUE — formaliteten — kvalificering af påstande — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme eller lignende art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering). .	36
2014/C 102/57	Sag T-6/14: Sag anlagt den 3. januar 2014 — Banco de Santander m.fl. mod Kommissionen	36
2014/C 102/58	Sag T-72/14: Sag anlagt den 30. januar 2014 — Bateaux mouches mod KHIM (BATEAUX MOUCHES)	37
2014/C 102/59	Sag T-73/14: Sag anlagt den 4. februar 2014 — Red Bull mod KHIM — Automobili Lamborghini (Gengivelse af to tyre)	38
2014/C 102/60	Sag T-80/14: Sag anlagt den 4. februar 2014 — PT Musim Mas mod Rådet.	38
2014/C 102/61	Sag T-95/14: Sag anlagt den 7. februar 2014 — Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet	40
2014/C 102/62	Sag T-99/14: Sag anlagt den 17. februar 2014 — Alesa mod Kommissionen	41
2014/C 102/63	Sag T-122/14: Sag anlagt den 19. februar 2014 — Italien mod Kommissionen.	42

Retten for EU-Personalesager

2014/C 102/64	Sag F-53/13: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. februar 2014 — Diamantopoulos mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2012 — stiltiende afgørelse om afvisning af klage — udtrykkelige afgørelse om afvisning af klagen efter søgsmålets anlæggelse — begrundelse)	44
2014/C 102/65	Sag F-118/11: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 25. februar 2014 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — ansættelsesmyndighedens afgørelse om pensionering af en tjenestemand og tildeling af en invaliditetsydelse — afgørelse om ikke at udtale sig om den erhvervsmæssige oprindelse af den sygdom, der berettigede til pension — pligt for ansættelsesmyndigheden til at anerkende den erhvervsmæssige oprindelse af sygdommen vedtægtens artikel 78, stk. 5 — behov for at indkalde et nyt invaliditetsudvalg — relevans af en tidligere afgørelse vedtaget i henhold til vedtægtens artikel 73 procesreglementets artikel 76 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er åbenbart ugrundet)	44
2014/C 102/66	Sag F-155/12: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 25. februar 2014 — García Domínguez mod Kommissionen (Personalesag — udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/215/11 — ikke opført på reservelisten — begrundelse for afgørelse om afslag på ansøgning — princippet om ligebehandling — interessekonflikt).	45
2014/C 102/67	Sag F-11/14: Sag anlagt den 7. februar 2014 — ZZ mod EU-Udenrigstjenesten	45
2014/C 102/68	Sag F-13/14: Sag anlagt den 17. februar 2014 — ZZ mod Kommissionen.	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2014/C 102/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 93 af 29.3.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 85 af 22.3.2014

EUT C 78 af 15.3.2014

EUT C 71 af 8.3.2014

EUT C 61 af 1.3.2014

EUT C 52 af 22.2.2014

EUT C 45 af 15.2.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. november 2013 — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH mod Olbrich Transport und Logistik GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-469/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — Bruxelleskonventionen — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 5, nr. 1), litra b) — retternes kompetence — specielle kompetenceregler — sager om kontraktforhold — begrebet »levering af tjenesteydelser« — oplagring af varer)

(2014/C 102/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Sagsøgt: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Handelsgericht Wien — fortolkning af artikel 5, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — specielle kompetenceregler — begrebet levering af tjenesteydelser — oplagringskontrakt

Konklusion

Artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en aftale om oplagring af varer som den i hovedsagen omhandlede udgør en aftale om »levering af tjenesteydelser« i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. oktober 2013 — Nagy Sándor (sag C-488/12) mod Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (sag C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (sag C-490/12) og Magdolna Margit Szabadosné Bay (sag C-491/12) mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal og Józsefné Ványai (sag C-526/12) mod Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

(Forenede sager C-488/12 — C-491/12 og C-526/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2014/C 102/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nagy Sándor (sag C-488/12), Lajos Tiborné Böszörményi (sag C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (sag C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (sag C-491/12) og Józsefné Ványai (sag C-526/12)

Sagsøgte: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal (C-488/12), Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (C-489/12, C-490/12, C-491/12), Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal (C-526/12)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Debreceni Munkaügyi Bíróság — fortolkning af artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ubegrundet opsigelse — opsigelse uden oplysning om begrundelsen — tjenestemand ved et organ i den offentlige administration, der er blevet opsagt på grundlag af en bestemmelse i den nationale lovgivning vedrørende tjenestemænds stilling.

Konklusion

De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, som er forelagt af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn).

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 14. november 2013 — Banco Popular Español SA mod María Teodolinda Rivas Quichimbo og Wilmar Edgar Cun Pérez (sag C-537/12), og Banco de Valencia SA mod Joaquín Valldeperas Tortosa og María Ángeles Miret Jaume (sag C-116/13) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja og Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca — Spanien)

(Forenede sager C-537/12 og C-116/13) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EØF — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugeraftaler — låneaftale med pant i fast ejendom — procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — kompetencen for den nationale ret, der skal påkende et søgsmål om tvangsfuldbyrdelse — urimelige kontraktvilkår — bedømmelseskriterier)

(2014/C 102/04)

Processprog: spansk

De forelæggende retter

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja og Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Banco Popular Español SA (sag C-537/12) og Banco de Valencia SA Jaume (sag C-116/13)

Sagsøgte: Maria Teodolinda Rivas Quichimbo og Wilmar Edgar Cun Pérez (sag C-537/12) samt Joaquín Valldeperas Tortosa og María Ángeles Miret Jaume (sag C-116/13)

Sagens genstand

(Sag C-537/12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de Primera Instancia e Instrucción — fortolkning af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — beskyttelse af forbrugerne for så vidt angår lån til erhvervelse af fast ejendom — under en fuldbyrdelsesprocedure anføres som indsigelsesgrund, at et vilkår i en låneaftale er urimeligt — nationale civile retsplejeregler, som finder anvendelse på fuldbyrdelsesproceduren, og som udelukker denne indsigelsesgrund — nationale dommer uden beføjelse til at prøve, om et sådant vilkår er urimeligt

(Sag C-116/13)

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca — fortolkning af artikel 3, stk. 1 og 3, artikel 7, i og bilagets punkt 1, litra e) og g), og punkt 2, litra a), til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — beskyttelse af forbrugerne på området for lån i fast ejendom — anvendelsen af nationale civile retsplejeregler i forbindelse med en procedure for overtagelse af pant — den nationale rets kompetence

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats ordning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter det ikke er muligt for en ret i forbindelse med en procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom, ex officio eller på forbrugerens anmodning at vurdere, om et kontraktvilkår i den kontrakt, der ligger til grund for inddrivelsen af den gæld, der kan tvangsfuldbyrdes, er urimeligt, eller at vedtage foreløbige forholdsregler, herunder bl.a. opsættende virkning af fuldbyrdelsen, når iværksættelsen af disse forholdsregler er nødvendig for at sikre den fulde virkning af den endelige afgørelse, som træffes af den ret, der behandler anerkendelsessagen, og som har kompetence til at prøve, hvorvidt vilkåret er urimeligt.
- 2) Artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 93/13, punkt 1, litra e) og g), og punkt 2, litra a), i bilaget til direktivets skal fortolkes således, at for at vurdere, om et vilkår som det i hovedsagen omhandlede om førtidig ophævelse af et lån med pant i fast ejendom er urimeligt, er det navnlig af væsentlig betydning:
 - om den erhvervsdrivendes ret til ensidigt at ophæve aftalen afhænger af forbrugerens manglende overholdelse af en forpligtelse, som er af afgørende betydning i det pågældende kontraktforhold
 - om denne ret er fastsat for de tilfælde, hvor en sådan misligholdelse er tilstrækkeligt alvorlig i forhold til lånets varighed og størrelse
 - om den nævnte ret fraviger de gældende regler, såfremt der ikke er indgået nogen aftale mellem parterne, således at det gøres vanskeligere for forbrugeren, henset til de proceduremæssige midler, han har til rådighed, at få til adgang til domstolene og udøve sin ret til forsvar
 - og om den nationale lovgivning fastsætter egnede og effektive midler, som giver den forbruger, mod hvilken et sådant vilkår gøres gældende, mulighed for at afhjælpe virkningerne af den ensidige ophævelse af lånet.

Det tilkommer den forelæggende ret at foretage denne vurdering under hensyn til alle omstændighederne i den sag, der verserer for den.

(¹) EUT C 38 af 9.2.2013.
EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. november 2013 — J mod Europa-Parlamentet(Sag C-550/12 P) ⁽¹⁾**(Artikel 227 TEUF — ret til at indgive andragender — andragende indgivet til Europa-Parlamentet — afgørelse om henlæggelse — emnet henhører ikke under områderne for EU's virksomhed)**

(2014/C 102/05)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: J (ved Rechtsanwalt A. Auer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz og N. Görlitz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-160/10, J mod Parlamentet, hvorved Retten forkastede J's påstand om annullation af afgørelse af 2. marts 2010 truffet af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender om at henlægge det andragende, som sagsøgeren havde indgivet den 19. november 2009 (andragende nr. 1673/2009) — utilstrækkelig begrundelse — tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Ansøgningen om retshjælp afvises.
- 3) J betaler appelsagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 2.2.2013.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 21. november 2013 — Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV mod Europa-Kommissionen(Sag C-581/12 P) ⁽¹⁾**(Appel — karteller — det nederlandske marked for vejanlægsbitumen — fastsættelse af bruttoprisen for vejanlægsbitumen — fastsættelse af en rabat til vejanlægsfirmaer — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — punkt 23, litra b), sidste afsnit — delvis bødefritagelse — bevismateriale vedrørende forhold, som Kommissionen ikke tidligere har haft kendskab til — appel, der åbenbart skal afvises eller er åbenbart ugrundet)**

(2014/C 102/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV (ved solicitor D. Hull og Rechtsanwalt G. Berrisch)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Ronkes Agerbeek og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-370/06, Kuwait Petroleum m.fl. mod Europa-Kommissionen, hvorved Retten frifandt Europa-Kommissionen for en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig af 13. september 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/F/38 456 — Bitumen — Nederlandene) vedrørende aftaler om fastsættelse af bruttoprisen på vejanlægsbitumen i Nederlandene og om fastsættelse af en ensartet minimumsrabat for de vejanlægsfirmaer, der deltog i kartellet, og en mindre maksimumsrabat for andre vejanlægsfirmaer — nedsættelse af den bøde, som appellanterne er blevet pålagt.

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes delvis og afvises delvis.
- 2) Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Focus Magazin Verlag GmbH

(Sag C-593/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — ordmærket Color Focus — ugyldighedsbegæring fra indehaveren af EF-ordmærket Focus — ugyldighedserklæring — afkald — procesreglementets artikel 149 — sagens genstand bortfaldet under appelsagen — uforment at træffe afgørelse)

(2014/C 102/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lancôme parfums et beauté & Cie (ved Rechtsanwalt A. von Mühlendahl)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiralsom, befuldmægtiget, og Rechtsanwalt R. Schweizer) og Focus Magazin Verlag GmbH (ved Rechtsanwalt R. Schweizer)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 5. oktober 2012 i sag T-204/10, Lancôme mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål indgivet af indehaveren af ordmærket »COLOR FOCUS« for varer i klasse 3 til prøvelse af afgørelse truffet den 11. februar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 238/2009-2) vedrørende afslag på en klage over annullationsafdelingens afgørelse, hvorved denne efterkom en begæring fra indehaveren af EF-ordmærket »FOCUS« for varer i klasse 3 om, at det førstnævnte varemærke erklæres ugyldigt — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — reel brug af det ældre varemærke — misbrug af rettighed

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i appelsagen.
- 2) Lancôme parfums et beauté & Cie betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. november 2013 — Astrazeneca AB mod Comptroller General of Patents (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-617/12) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 13, stk. 1 — begrebet »første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet« — tilladelse meddelt af det schweiziske institut for terapeutiske produkter (Swissmedic) — automatisk anerkendelse i Liechtenstein — tilladelse meddelt af Det Europæiske Lægemiddelagentur — et certifikats gyldighedsperiode)

(2014/C 102/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Astrazeneca AB

Sagsøgt: Comptroller General of Patents

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court — Det Forenede Kongerige — fortolkning af artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — begrebet første tilladelse til markedsføring — Schweizisk tilladelse, der automatisk anerkendes af Liechtenstein, men som ikke er udstedt i henhold til den administrative godkendelsesprocedure, der er fastsat i direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler

Konklusion

I forbindelse med Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) skal artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler fortolkes således, at en administrativ tilladelse, der er udstedt for et lægemiddel af det schweiziske institut for terapeutiske produkter (Swissmedic), og som automatisk anerkendes i Liechtenstein, skal anses for at være den første tilladelse til markedsføring af det pågældende lægemiddel i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som omhandlet i denne bestemmelse, når denne tilladelse ligger forud i tid for de tilladelser til markedsføring af samme lægemiddel, der er udstedt enten af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) eller af myndighederne i Den Europæiske Unions medlemsstater i henhold til de krav, der fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler eller af myndighederne i Republikken Island og Kongeriget Norge. I denne henseende er den omstændighed, at Det Europæiske Lægemiddelagentur på grundlag af analoge kliniske oplysninger og i modsætning til den schweiziske myndighed har givet afslag på udstedelse af en tilladelse til markedsføring af samme lægemiddel efter at have undersøgt de samme kliniske oplysninger, eller den omstændighed, at den schweiziske tilladelse var blevet stillet i bero af det schweiziske institut for terapeutiske produkter og først efterfølgende blev genudstedt af denne, da indehaveren af tilladelsen fremlagde yderligere oplysninger, irrelevant.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 23.3.2013.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 10. oktober 2013 — Ferenc Tibor Kovács mod Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-5/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 45 TEUF — arbejdskraftens frie bevægelighed — national lovgivning, hvorefter en fører, der anvender et køretøj med udenlandske nummerplader, har pligt til ved en politikontrol straks at fremlægge bevis for køretøjets retmæssige anvendelse, idet der ellers ifaldes bødestraf)

(2014/C 102/09)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferenc Tibor Kovács

Sagsøgt: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Szombathelyi Törvényszék — fortolkning af princippet om fri bevægelighed for personer og af forbuddet mod forskelsbehandling samt af retten til en retfærdig rettergang — national færdselslovgivning, hvorefter alene motorkøretøjer med en registreringsattest og nummerplader udstedt af de nationale administrative myndigheder må køre på vejene inden for det nationale område, og at det kun under en kontrol kan godtgøres, om betingelserne for fravigelse af denne bestemmelse er opfyldt — pligt for en person, som har bopæl i medlemsstat A og arbejder i medlemsstat B, og som for at kunne køre til sin arbejdsplads har fået et motorkøretøj, der er indregistreret i medlemsstat B og ejet af den pågældendes arbejdsgiver, stillet til sin rådighed, til under enpolitikontrol på stedet at kunne føre bevis for, at han anvender køretøjet retmæssigt i medlemsstat A — ingen mulighed for føreren for at fremlægge beviset for retmæssigheden på et senere tidspunkt under en administrativ procedure

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter i princippet alene motorkøretøjer med en administrativt udstedt registreringsattest og nummerplader udstedt af samme medlemsstat må køre på vejene inden for denne medlemsstat, og hvor en i samme medlemsstat bosiddende person, som baseret på det forhold, at han anvender et køretøj, som er stillet til rådighed af hans arbejdsgiver, der har hjemsted i en anden medlemsstat, ønsker at påberåbe sig en fravigelse af denne bestemmelse, ved en politikontrol på stedet skal kunne føre bevis for, at han opfylder betingelserne for anvendelse af denne fravigelse, der er fastsat i den pågældende nationale lovgivning, idet han ellers, uden mulighed for fritagelse, umiddelbart pålægges en bøde svarende til den, der pålægges ved overtrædelse af registreringspligten.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 20.4.2013.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 14. november 2013 — MF 7 a.s. mod MAFRA a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Úřad průmyslového vlastnictví — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-49/13) ⁽¹⁾

(Artikel 267 TEUF — begrebet »ret« — procedure med henblik på afgørelse af en retssag — uafhængighed — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2014/C 102/10)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Úřad průmyslového vlastnictví

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MF 7 a.s.

Sagsøgt: MAFRA a.s.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Úřad průmyslového vlastnictví — fortolkning af artikel 3, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 25) — kriterier for bedømmelse af ond tro — indvirkning af omstændigheder, der har vist sig efter indgivelsen af varemærkeansøgningen, på bedømmelsen af, om ansøgeren handlede i god tro — varemærkeindehaverens samtykke i en adfærd, der kan medføre, at hans enerettigheder begrænses — aftaler indgået mellem indehaveren af det ældre varemærke og ansøgeren om det yngre varemærke, som ikke regulerer intellektuelle ejendomsrettigheder — indehaveren af det ældre varemærke har tålt det anfægtede varemærke gennem et længere tidsrum

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare de spørgsmål, som Úřad průmyslového vlastnictví (Den Tjekkiske Republik) har forelagt ved afgørelse af 22. januar 2013.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Getty Images (US), Inc. mod
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag C-70/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — ordmærket PHOTOS.COM — delvist afslag på registrering — ligebehandling — pligt for Harmoniseringskontoret til at tage hensyn til sin tidligere beslutningspraksis — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2014/C 102/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Getty Images (US), Inc. (ved advokat P. Olson)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 21. november 2012 i sag T-338/11 Getty Images mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret for en påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. april 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (R 1381/2010-2) vedrørende afvisning af klagen over undersøgerens afgørelse, som delvist afslog registrering af ordmærket »PHOTOS.COM« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 42 og 45 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7 stk. 3, i forordning nr. 207/2009 — mangel på fornødent særpræg

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Getty Images (US) Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 28. november 2013 — straffesag mod Jean Devillers (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Belgien)

(Sag C-167/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — begrebet »national ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolen ikke kompetent)

(2014/C 102/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Tiltalt i straffesagen

Jean Devillers

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil régional d'expression française de l'Ordre des médecins vétérinaires (Belgien) — fortolkning af artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT 2005 L 3, s. 1) — præjudicielt spørgsmål fra en faglig sammenslutning — begrebet ret som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence — utilstrækkelig beskrivelse af de faktiske og retlige omstændigheder — det præjudicielle spørgsmåls antagelse til realitetsbehandling

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare det spørgsmål, som Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgien) har forelagt ved afgørelse af 23. marts 2013.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 8.6.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. november 2013 — Glaxosmithkline Biologicals SA og Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG mod Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-210/13) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — begreberne »aktiv ingrediens« og »sammensætning af aktive ingredienser« — adjuvans)

(2014/C 102/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Glaxosmithkline Biologicals SA og Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — begrebet »aktiv ingrediens« og »sammensætning af aktive ingredienser« — adjuvans, som ikke selv har en terapeutisk virkning, men som forstærker den terapeutiske virkning af et antigen

Konklusion

Artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at ligesom en adjuvans ikke er omfattet af begrebet »aktiv ingrediens« i den forstand, hvori begrebet er anvendt i denne bestemmelse, er en kombination af to stoffer, hvoraf det ene er en aktiv ingrediens, der selv har terapeutiske virkninger, og det andet er en adjuvans, der forstærker disse terapeutiske virkninger uden dog selv at have nogen terapeutisk virkning, ikke omfattet af begrebet »sammensætning af aktive ingredienser« i den forstand, hvori begrebet er anvendt i den nævnte bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. november 2013 — Anouthani Mlamali mod Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône — Frankrig)

(Sag C-257/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 94 i Domstolens procesreglement — ikke tilstrækkelige oplysninger om den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen og om begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af det præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2014/C 102/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anouthani Mlamali

Sagsøgt: Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône — fortolkning af artikel 11 i direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16, s. 44) — tredjelandsstatsborger, der har lovligt ophold — afslag på en ansøgning om sociale ydelser for et mindreårigt barn under forældremyndighed, der selv er tredjelandsstatsborger — omgåelse af regelsættet om familiesammenføring — afslag begrundet ved manglende fremvisning af en attest for en helbredsundersøgelse, der er udstedt af Agence nationale de l'accueil des étrangers et des migrations — ligebehandling

Konklusion

Det er åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Frankrig) ved afgørelse af 13. maj 2013 skal afvises.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 28. november 2013 — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda mod Instituto da Segurança Social, IP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra 5ª Vara Cível de Lisboa — Portugal)

(Sag C-258/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — adgang til effektive retsmidler — juridiske personer, der handler med gevinst for øje — retshjælp — manglende forbindelse med EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2014/C 102/15)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

5ª Vara Cível de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Sagsøgt: Instituto da Segurança Social, IP

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Varas Cíveis de Lisboa — fortolkning af artikel 6 og 267 TEUF og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EFT 2000 C 364, s. 1) — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — national lovgivning, som udelukker juridiske personer, der handler med gevinst for øje, fra retshjælp — de nævnte juridiske personers fritagelse for omkostninger forbundet med søgsmål, såfremt de er insolvente eller i gang med en omstrukturering af virksomheden

Konklusion

Det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål, som 5ª Vara Cível de Lisboa (Portugal) har forelagt ved afgørelse af 13. marts 2013 (sag C-258/13).

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 2. januar 2014 — KPN Group Belgium NV & Mobistar NV mod Ministerraad, intervenient: Belgacom NV

(Sag C-1/14)

(2014/C 102/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KPN Group Belgium NV & Mobistar NV

Sagsøgt: Ministerraad

Intervenient: Belgacom NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽¹⁾, navnlig artikel 9 og 32 fortolkes således, at den sociale takst for tjenester omfattet af forsyningspligten samt den i forsyningspligtdirektivets artikel 13, stk. 1, litra b), omhandlede kompensationsmekanisme ikke alene gælder for elektronisk kommunikation ved hjælp af en telefonslutning til et offentligt tilgængeligt kommunikationsnet på et fast sted men også for elektronisk kommunikation ved hjælp af mobile kommunikationstjenester og/eller internetabonnementer?
- 2) Skal forsyningspligtdirektivets artikel 9, stk. 3, fortolkes således, at medlemsstaterne må lade flere særlige takstvalgmuligheder end de i forsyningspligtdirektivets artikel 9, stk. 2, omhandlede være omfattet af forsyningspligten?
- 3) Såfremt svaret på første og andet spørgsmål er benægtende, er de pågældende bestemmelser i forsyningspligtdirektivet forenelige med lighedsprincippet, således som det er affattet i blandt andet artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT 2000 C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 3. januar 2014 — Polska Telefonia Cyfrowa S.A. (Warszawa) mod Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sag C-3/14)

(2014/C 102/17)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Polska Telefonia Cyfrowa S.A.

Sagsøgt: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽²⁾ fortolkes således, at enhver foranstaltning, som træffes af de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på opfyldelse af forpligtelsen i artikel 28 i direktiv 2002/22, indvirker på samhandelen mellem medlemsstaterne, blot såfremt den pågældende foranstaltning kan give slutbrugere fra andre medlemsstater adgang til ikke-geografiske numre på deres område?
- 2) Skal artikel 7, stk. 3, sammenholdt med artikel 6 og 20, i direktiv 2002/21 fortolkes således, at den nationale tilsynsmyndighed ikke må gennemføre en konsolideringsprocedure, når den træffer afgørelse i en tvist mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og denne tvist vedrører en af disse virksomheders opfyldelse af forpligtelsen i artikel 28 i direktiv 2002/22, heller ikke selv om den pågældende foranstaltning får indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, og den nationale tilsynsmyndighed i henhold til national ret er forpligtet til altid at gennemføre en konsolideringsprocedure, når den pågældende foranstaltning kan få indvirkning på samhandelen?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, stk. 3, sammenholdt med artikel 6 og 20, i direktiv 2002/21, sammenholdt med artikel 288 TEUF og artikel 4, stk. 3, TEU, fortolkes således, at den nationale ret er forpligtet til ikke at anvende nationale bestemmelser, som pålægger den nationale tilsynsmyndighed altid at gennemføre en konsolideringsprocedure, når den har truffet en foranstaltning, som kan få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 108, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia (Spanien) den 10. januar 2014 — Unnim Banc, S.A. mod Diego Fernández Gabarro m.fl.

(Sag C-8/14)

(2014/C 102/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unnim Banc, S.A.

Sagsøgt: Diego Fernández Gabarro, Pedro Penalva López og Clara López Durán

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for den frist på en måned, der er fastsat i lov nr. 1/2013 om forbedring af beskyttelsen af pantebrevsdebitorer, gældsomlægning og almene lejeboliger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 13. januar 2014 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: D.G. Kieback

(Sag C-9/14)

(2014/C 102/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: D.G. Kieback

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 39 TEF fortolkes således, at den medlemsstat, i hvilken en skattepligtig har lønnet beskæftigelse, ved sin beregning af indkomstskat skal tage hensyn til den skattepligtiges personlige og familiemæssige situation i et tilfælde, hvor (i) den skattepligtige kun har arbejdet en del af skatteåret i denne medlemsstat, mens han boede i en anden medlemsstat, (ii) han i denne periode erhvervede hele eller så godt som hele sin indkomst i beskæftigelsesstaten, (iii) han i det pågældende år flyttede sin bopæl og sit arbejde til en anden stat, og (iv) hvor han set over hele skatteåret ikke erhvervede hele eller så godt som hele sin indkomst i den førstnævnte beskæftigelsesstat?

2. Har det for besvarelsen af første spørgsmål nogen betydning, at den stat, til hvilken arbejdstageren i det pågældende skatteår flyttede sin bopæl og sit arbejde, ikke er en af Den Europæiske Unions medlemsstater?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 16. januar 2014 — Property Development Company NV mod Belgische Staat

(Sag C-16/14)

(2014/C 102/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Property Development Company NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Udgør byggerenter, som i henhold til artikel 35, stk. 4, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF ⁽¹⁾ af 25. juli 1978 kan medregnes i kostprisen, i det omfang de vedrører fremstillingsperioden, en del af afgiftsgrundlaget for en udtagelse som omhandlet i artikel 5, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽²⁾ af 17. maj 1977, især af »kostprisen« som omhandlet i sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), og/eller biomkostningerne som omhandlet i sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 2?

⁽¹⁾ Direktiv på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s. 11).

⁽²⁾ Direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Appel iværksat den 21. januar 2014 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 8. november 2013 i sag T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-31/14 P)

(2014/C 102/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Kessel Marketing & Vertriebs GmbH og Janssen-Cilag GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

- Søgsmålet anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. september 2010 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R-708/2010-4 forkastes, subsidiært hjemvises sagen til Retten til videre behandling.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med sagen for første instans samt appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten stadfæstede appelkammerets afgørelse, hvorefter den af sagsøgeren foretagne begrænsning af fortegnelsen over varer og tjenesteydelser er uklar, når der hermed tages hensyn til kriteriet om manglende receptpligt. Retten udtalte ikke desto mindre, at denne uklarhed ikke bevirkede, at ansøgningen om begrænsning ikke skulle tages i betragtning. Harmoniseringskontoret var af den opfattelse, at der ved uklarhed for så vidt angår begrænsningen af fortegnelsen over varer og tjenesteydelser, kan denne hverken registreres eller lægges til grund ved sammenligningen af varerne og tjenesteydelserne. Eftersom der i det foreliggende tilfælde blev konstateret en sådan uklarhed, kunne appelkammeret ikke tage anmodningen i betragtning.

Retten fastslog endvidere, at den begrænsning som appellanten havde anmodet om, skulle afvises, for så vidt som den var baseret på den manglende receptpligt for de omhandlede varer. Kriteriet om den manglende receptpligt er ikke egnet til, at danne en undergruppe af de angivne varer. Det er ikke passende med henblik på dannelsen af en undergruppe af lægemidler, der er omfattet af en varemærkeansøgning. I mangel af en harmonisering på EU-plan er spørgsmålet, om der foreligger receptpligt eller ej underlagt gældende nationale bestemmelser på området for lægemidler, som til enhver tid kan ændres af den nationale lovgiver. Retten til beskyttelse i henhold til et EF-varemærke kan imidlertid ikke bero på et kriterium, som er omfattet af national ret eller som ændrer sig over tid.

Dette er ikke bestridt af Harmoniseringskontoret. Retten fastslog ikke desto mindre, at appelkammeret fejlagtigt undlod at tage begrænsningen i betragtning. Appelkammeret burde ikke have anset begrænsningen som fuldkommen irrelevant. Det skulle have foretaget en sammenligning af varerne ved at sammenligne de varer, der var omfattet af det ansøgte varemærke efter at sagsøgerens begrænsning var foretaget, med de varer, der er dækket af det ældre varemærke, uden hensyntagen til receptpligten i forbindelse hermed.

Harmoniseringskontoret er af den opfattelse, at dommen i denne henseende er baseret på en tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 43, stk. 1, sammenholdt med gennemførelsesforordningens ⁽²⁾ regel 2, stk. 2, eftersom uklarheden bevirker, at fortegnelsen over varerne eller tjenesteydelserne i det hele er ugyldig. En ugyldig begrænsning kan hverken registreres eller tages i betragtning ved sammenligningen af varerne. Dommen tilsidesatte også princippet om ansøgningens bindende karakter, der ligger til grund for EF-varemærkesystemet. Fortegnelsen over varer og tjenesteydelser skal således bedømmes i den form, hvori den foreligger i den af ansøgeren indleverede ansøgning. Harmoniseringskontoret har ingen beføjelse til at ændre affattelsen af fortegnelsen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærket, EUT L 78, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 23. januar 2014 — ERSTE Bank Hungary Zrt. mod Attila Sugár

(Sag C-32/14)

(2014/C 102/22)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Sagsøgt: Attila Sugár

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en procedure i en medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾, hvis den indebærer, at det, i tilfælde af en forbrugers manglende opfyldelse af en forpligtelse i henhold til et dokument, som formelt set er korrekt, og som er oprettet for en notar, er muligt for den part, der har indgået aftalen med forbrugeren, at gøre krav på et beløb, som vedkommende selv har angivet, ved udstedelse af en såkaldt fuldbyrdespåtegning, uden at det er nødvendigt at indlede en kontradiktorisk procedure ved en domstol, hvorunder det ville have været muligt at bedømme, om vilkårene i den kontrakt, der ligger til grund for påtegningen, er urimelige?
- 2) Kan forbrugeren under en sådan procedure nedlægge påstand om sletning af en allerede udstedt fuldbyrdespåtegning med den begrundelse, at der ikke er foretaget en bedømmelse af, om vilkårene i den kontrakt, der ligger til grund herfor, er urimelige, til trods for at det følger af dommen afsagt i sag C-472/11, at retten under en retssag skal informere forbrugeren om de urimelige kontraktvilkår, som den måtte have konstateret?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29).

Appel iværksat den 24. januar 2014 af Mory SA, under likvidation, Mory Team, under likvidation og Superga Invest til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 11. november 2013 i sag T-545/12, Mory m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-33/14 P)

(2014/C 102/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Mory SA, under likvidation, Mory Team, under likvidation og Superga Invest (ved avocats B. Vatier og F. Loubières)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) ophæves.
- Sagen hjemvises til realitetsbehandling ved Retten under betingelser, der sikrer sagens upartiske behandling.
- Det fastslås, at fordelingen af sagsomkostningerne følger hovedsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har anført to anbringender til støtte for appellen.

For det første har Retten begået en fejl ved fortolkningen af artikel 263 TEUF, idet den ikke anerkendte appellanternes søgsmålsinteresse. Appellanterne gør imidlertid gældende, at et søgsmåls antagelse til realitetsbehandling er betinget af, at sagsøgere, der ikke er adressater for en afgørelse, godtgør, at de er umiddelbart og individuelt berørt af en sådan afgørelse. Dette er ifølge appellanterne den eneste betingelse, traktaten opstiller for bedømmelsen af formaliteten i et søgsmål. Traktaten henviser i øvrigt ikke til søgsmålsinteresse som en selvstændig betingelse for at anlægge sag.

Appellanterne gør gældende, at de har søgsmålsinteresse af de følgende grunde. For det første giver den omstændighed, at Mory SA var berørt part i de procedurer, der førte til afgørelserne Sernam 1, Sernam 2 og Sernam 3, og at selskabet selv deltog i disse procedurer, selskabet søgsmålsinteresse i forhold til en afgørelse vedrørende fremgangsmåderne ved anvendelsen af den sidstnævnte af disse afgørelser. For det andet kan appellanternes søgsmålsinteresse ligeledes godtgøres ved den omstændighed, at de er parter i to retstvister, der verserer ved de franske retter. For det tredje følger selskabet Superga Invests søgsmålsinteresse umiddelbart af søgsmålsinteressen for selskaberne Mory SA og Mory Team, hvori Superga Invest var hovedaktionær, samt af selskabets deltagelse i de nævnte retstvister. Endelig følger appellanternes søgsmålsinteresse af den omstændighed, at de er blevet frataget deres processuelle ret til at få indledt en formel undersøgelsesprocedure, selv om de ved skrivelse anmeldte Geodis overtagelse af Sernams aktiver til Kommissionen.

For det andet kritiserer appellerterne Retten for, at den ikke fandt, at de var »umiddelbart og individuelt berørt« som omhandlet i artikel 263 TEUF. Det var med urette, at Retten ikke undersøgte Kommissionens anbringender om afvisning, som vedrørte det forhold, at appellerterne ikke var individuelt berørt. Ifølge appellerterne er der i henhold til Rettens praksis ingen tvivl om, at de er individuelt berørte.

Appel iværksat den 23. januar 2014 af Enercon GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. november 2013 i sag T-245/12 — Gamesa Eólica, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-35/14 P)

(2014/C 102/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Enercon GmbH (ved Rechtsanwalt J. Eberhardt og Rechtsanwalt R. Böhm)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Gamesa Eólica, SL

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom (Fjerde Afdeling) af den 12. november 2013 i sag T-245/12 annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at den appellerede dom skal annulleres på baggrund af følgende anbringender:

1. Da appellanten ikke fremsatte en replik i forbindelse med sagen inddrog den pågældende ret ikke appellanten i sagen og fremsendte ikke en kopi af afgørelsen til appellanten. Der nedlægges påstand om, at Retten dermed ikke har overholdt sit eget procesreglement og ikke har givet appellanten en retfærdig rettergang, og hermed krænket appellants ejendomsrettigheder.
2. Retten tog fejl, da den antog, at det omstridte mærke er et farvemærke som sådan, og den burde ikke have lagt denne bedømmelse til grund som det eneste grundlag for at vurdere mærkets særpræg.

Sag anlagt den 24. januar 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-37/14)

(2014/C 102/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2009/402/EF af 28. januar 2009 om »salgsfremmeplanerne« for frugt og grøntsager indført i Frankrig ⁽¹⁾, idet den ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos modtagerne at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked i nævnte beslutnings artikel 1, og idet den ikke inden for den fastsatte frist har underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne beslutning.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i beslutningen fastsatte frist for tilbagesøgning af den statsstøtte, der er erklæret ulovlig, er udløbet, uden at der er sket en fuld tilbagebetaling af denne støtte.

På datoen for anlæggelsen af dette søgsmål havde sagsøgte imidlertid endnu hverken truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for at tilbagesøge den bevilgede støtte hos modtagervirksomhederne, eller meddelt Kommissionen alle de afkrævede oplysninger.

⁽¹⁾ EUT L 127, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. januar 2014 — Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) mod Thomas Erbs og Ursula Erbs

(Sag C-39/14)

(2014/C 102/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

Berørte parter: Thomas Erbs og Ursula Erbs

Procesdeltager: Landkreis Jerichower Land

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 107, stk. 1, TEUF til hinder for en national bestemmelse som GrdstVG's § 9, stk. 1, nr. 3, der i sidste ende forbyder et organ som BVVG, der skal henregnes til staten, at sælge en landbrugsejendom, der står til salg, til højstbydende ved et offentligt udbud, hvis det højeste bud står i åbenbart misforhold til ejendommens værdi?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 27. januar 2014 — Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières og Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon mod Utopia SARL, med handelsbetegnelsen Marshall Bioresources

(Sag C-40/14)

(2014/C 102/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières og Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Sagsøgt: Utopia SARL, med handelsbetegnelsen Marshall Bioresources

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en importør af dyr, som er særlig opdrættede med henblik på anvendelse i laboratorier, indrømmes importafgiftsfritagelse for denne type varer i henhold til artikel 60 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter ⁽¹⁾, når importøren ikke selv er en offentlig, almenyttig eller godkendt privat institution med undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse, men hvis kunder er institutioner, som opfylder disse betingelser?
- 2) Skal punkt 5 b) i de almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur fortolkes således, at bure, der anvendes til transport af levende dyr, der er bestemt til laboratorieforskning, hører under kategorien emballagematerialer og pakningsgenstande i denne bestemmelses forstand?

⁽¹⁾ EFT L 105, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 27. januar 2014 —
Christie's France SNC mod Syndicat national des antiquaires**

(Sag C-41/14)

(2014/C 102/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christie's France SNC

Sagsøgt: Syndicat national des antiquaires

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001 om følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk ⁽¹⁾, hvorefter følgeretsvederlaget skal betales af sælgeren, fortolkes således, at sælgeren skal betale dette vederlag, idet denne bestemmelse ikke kan fraviges ved aftale?

⁽¹⁾ EFT L 272, s. 32.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
30. januar 2014 — Holterman Ferho Exploitatie BV m.fl. mod F.L.F. Spies von Büllenheim**

(Sag C-47/14)

(2014/C 102/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Holterman Ferho Exploitation BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH og Ferho Frankfurt GmbH

Sagsøgt: F.L.F. Spies von Büllenheim

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i kapitel II, afsnit 5 (artikel 18-21), i forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at retten anvender denne forordnings artikel 5, nr. 1), litra a), eller artikel 5, nr. 3), i et tilfælde som det foreliggende, hvori indstævnte ikke alene i sin egenskab af forretningsfører for et selskab sagsøges af dette selskab på grundlag af mangler ved udførelsen af hans opgaver eller på grundlag af ulovlig adfærd, men også, uafhængigt af denne egenskab, sagsøges af selskabet på grundlag af forsætlig eller bevist skødesløshed ved opfyldelsen af den mellem ham og selskabet indgåede arbejdsaftale?
- 2) a) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal begrebet »sager i kontraktforhold« i artikel 5, nr. 1), litra a), i forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at det også omfatter et tilfælde som det foreliggende, hvori et selskab sagsøger en person i dennes egenskab af forretningsfører for selskabet på grund af dennes tilsidesættelse af sin pligt til korrekt udførelse af sin selskabsretlige opgave?
b) Såfremt spørgsmål 2 (a) besvares bekræftende, skal begrebet »det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes« i artikel 5, nr. 1), litra a), i forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at der herved menes det sted, hvor forretningsføreren har udført eller burde have udført sin selskabsretlige opgave, hvilket normalt vil være det sted, hvor det pågældende selskab har sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed som nærmere omhandlet i forordningens artikel 60, stk. 1, litra b) og c).
- 3) a) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal begrebet »sager om erstatning uden for kontrakt« i artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at det også omfatter et tilfælde som det foreliggende, hvori et selskab sagsøger en person i dennes egenskab af forretningsfører for selskabet på grund af dennes mangelfulde udførelse af sin selskabsretlige opgave eller på grund af ulovlig adfærd?
b) Såfremt spørgsmål 3 (a) besvares bekræftende, skal begrebet »det sted, hvor skadetilfølgelsen er foregået eller vil kunne foregå« i artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at der hermed menes det sted, hvor forretningsføreren har udført eller burde have udført sin selskabsretlige opgave, hvilket normalt vil være det sted, hvor det pågældende selskab har sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed som nærmere omhandlet i forordningens artikel 60, stk. 1, litra b) og c)?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EFT 2001 L 12, s. 1.

Sag anlagt den 30. januar 2014 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-48/14)

(2014/C 102/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og J. Rodrigues, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets direktiv 2013/51/Euratom af 22. oktober 2013 om krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand ⁽¹⁾ annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Parlamentet har gjort tre anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

For det første har Parlamentet anført, at Rådets valg af retsgrundlag er urigtigt, henset til at de foranstaltninger, der er genstand for det anfægtede direktiv, henhører under Unionens beføjelser på området for miljøbeskyttelse som omhandlet i artikel 192 TEUF. Disse foranstaltninger burde derfor være vedtaget på grundlag af denne artikel efter den almindelige lovgivningsprocedure og ikke på grundlag af artikel 31 og 32 EA.

For det andet har Parlamentet gjort gældende, at det anfægtede direktiv krænker retssikkerheden, idet det fastsætter regler om kontrol og analyse, der overlapper dem, der allerede gælder i henhold til direktiv 98/83/EF ⁽²⁾.

Endelig er det Parlamentets opfattelse, at Rådet med vedtagelsen af det anfægtede direktiv har tilsidesat princippet om loyalt samarbejde mellem institutionerne som omhandlet i artikel 13, stk. 2, TEU.

⁽¹⁾ EUT L 296, s. 12.

⁽²⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3.11.1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330, s. 32).

Appel iværksat den 4. februar 2014 af JAS Jet Air Service France (JAS) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 3. december 2013 i sag T-573/11, JAS Jet Air Service France mod Kommissionen

(Sag C-53/14 P)

(2014/C 102/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: JAS Jet Air Service France (JAS) (ved avocats T. Gallois og E. Dereviankine)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom, således som den fremgår af domskonklusionen i dom af 3. december 2013 i sag T-573/11, ophæves.
- De påstande, som JAS Jet Air Service France nedlagde i første instans, tages til følge, for så vidt som disse tilsigtede annullation af Kommissionens afgørelse af 5. august 2011 i sagen REM/01/2008, hvorved ansøgning af 24. januar 2008 om fritagelse for importafgifter for et beløb på 1 001 778,20 EUR blev afvist.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført to anbringender til støtte for den appel, som denne har iværksat til prøvelse af den dom, hvorved Retten stadfæstede Kommissionens afgørelse af 5. august 2011, hvorved appellants ansøgning om fritagelse for importafgifter blev afvist.

For det første har appellanten anført, at Retten har tilsidesat artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1430/79 ⁽¹⁾ og artikel 239 i EF-toldkodeksen ⁽²⁾, ved ikke at have anerkendt, at der forelå en »særlig situation«, der kunne berettige den fritagelse, som der er anmodet om. Retten fandt, at appellants situation ikke var sammenlignelig med den situation, som selskabet CALBERSON BV befandt sig i (sag REM 10/01), over for hvem Kommissionen havde bevillet fritagelsen.

For det andet har appellanten anført, at Retten har tilsidesat de ovennævnte bestemmelser ved ikke at tage hensyn til de opståede fejl og mangler i forbindelse med den interne frigivelsesprocedure og ved kontrollen af importbevillinger, der giver momsfrigivelse, såkaldte AI2 (artikel 275 i Frankrigs code général des impôts (lov om skatter og afgifter) og dens gennemførelsesforanstaltninger) for at fastslå, at der foreligger en »særlig situation«. Retten har vendt bevisbyrden om, og har således tilsidesat de generelle retsprincipper ved at finde, at det påhvilede appellanten at godtgøre de nøjagtige konsekvenser af disse fejl og mangler.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2.7.1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter (EFT L 175, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 5. februar 2014
— Régie communale autonome du stade Luc Varenne mod État belge**

(Sag C-55/14)

(2014/C 102/32)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Sagsøgt: État belge

Præjudicielt spørgsmål

Udgør tilrådighedsstillelse af faciliteter i et sportsanlæg, som udelukkende anvendes til fodbold, hvorved der ved tilrådighedsstillelse skal forstås muligheden for på visse tidspunkter at anvende og udnytte stadionets fodboldbane samt omklædningsrum til spillere og dommere i højst 18 dage i hver sportssæson (en sportssæson løber fra 1. juli i et kalenderår til den 30. juni det efterfølgende år), udlejning af fast ejendom, der er afgiftsfritaget i henhold til artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ (artikel 135, stk. 1, litra l), i momsdirektiv 2006/112 ⁽²⁾, for så vidt som den, der overdrager brugs- og udnyttelsesretten:

- har den fulde og ubegrænsede mulighed for at indrømme tilsvarende rettigheder til andre fysiske eller juridiske personer efter eget valg uden for de ovennævnte 18 dage
- har ret til på et hvilket som helst tidspunkt at få adgang til de pågældende faciliteter uden forudgående tilladelse fra indehaveren af brugs- og udnyttelsesretten, navnlig for at sikre en korrekt anvendelse af faciliteterne og forhindre skade, alene på betingelse af, at den korrekte afvikling af sportsbegivenhederne ikke forstyrres
- desuden bevarer retten til på permanent basis at kontrollere adgangen til faciliteterne, også i den periode, hvor de bruges af R.F.C.T.

- opkræver et fast vederlag på 1 750 EUR om dagen for brug af bane, omklædningsrum, benyttelse af udskænkingssted, viceværtjenester, tilsyns- og kontrol tjenester for alle faciliteter, idet 20% af det opkrævede beløb i henhold til aftalen vedrører retten til adgang til fodboldbanen og 80% udgør modydelsen for de forskellige ydelser i tilknytning til vedligeholdelse, rengøring, pasning (slåning, såning af græs osv.) og sikring af, at banen lever op til standarderne samt tilknyttede tjenesteydelser, der leveres af overdrageren af brugs- og udnyttelsesretten (i den foreliggende sag Régie, der er appellant)?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Aosta (Italien) den
10. februar 2014 — Equitalia Nord SpA mod CLR di Camelliti Serafino & C. Snc**

(Sag C-68/14)

(2014/C 102/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Aosta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Equitalia Nord SpA

Sagsøgt: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er de gældende italienske bestemmelser, og navnlig artikel 3, stk. 1 og 4, i lovdekret nr. 95 af 6. juli 2012, som delvist ændret og ophøjet til lov nr. 135 af 7. august 2012 for så vidt som det heri bestemmes, at »den lovbestemte regulering af leje på baggrund af ændringerne i forbrugerprisindekset fra ISTAT — henset til den økonomiske situations ekstraordinære karakter og under hensyntagen til de prioriterede behov med henblik på kontrol med de offentlige udgifter — fra og med datoen for ikrafttrædelsen af denne foranstaltning ikke finder anvendelse på leje for årene 2012, 2013 og 2014, som skal betales af myndigheder, der er inkluderet i den konsoliderede resultatopgørelse for den offentlige forvaltning som fastlagt af ISTAT i henhold til artikel 1, stk. 3, i lov nr. 196 af 31. december 2009, og af uafhængige myndigheder, herunder CONSOB (det italienske børstilsyn), for leje af ejendomme til institutionelle formål«, og at »med henblik på kontrol med de offentlige udgifter, [org. s. 6] hvad angår lejeaftaler vedrørende ejendomme til institutionel brug indgået af centrale myndigheder, som fastlagt af ISTAT i henhold til artikel 1, stk. 3, i lov nr. 196 af 31. december 2009, og af uafhængige myndigheder, herunder CONSOB (det italienske børstilsyn), reduceres lejen fra og med den 1. januar 2015 med 15% i forhold til den aktuelle leje« (stk. 4), idet »reduktionen i foregående punktum under alle omstændigheder finder anvendelse på lejeaftaler, der udløber eller fornyes efter datoen for ikrafttrædelse af loven om ophøjelse til lov af dette dekret«, i strid med artikel 106, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, idet de sikrer personer, der opererer i en konkurrenceordning, en uberettiget og diskriminerende fordel i forhold til andre personer, som udøver samme aktivitet, men som ikke nyder fordel af de samme bestemmelser?
- 2) Kan de ovennævnte bestemmelser, idet de tildeler personer, der opererer i en konkurrenceordning, en uberettiget og diskriminerende fordel i forhold til andre personer, som udøver samme aktivitet, men som ikke nyder fordel af de samme bestemmelser, betragtes som »statsstøtte« i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Information Rights) (Det Forenede Kongerige) den 10. februar 2014 — East Sussex County Council mod The Information Commissioner, Property Search Group og Local Government Association

(Sag C-71/14)

(2014/C 102/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Information Rights)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: East Sussex County Council

Sagsøgte: The Information Commissioner, Property Search Group og

Local Government Association

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal artikel 5, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁾ fortolkes, og der anmodes navnlig om svar på, om et gebyr af en rimelig størrelse, som opkræves for udlevering af en særlig type miljøoplysninger, kan omfatte:
 - a) en del af omkostningerne til vedligeholdelse af en database, som den offentlige myndighed anvender i forbindelse med besvarelse af anmodninger om sådanne oplysninger
 - b) faste personaleomkostninger, hvortil der tages passende hensyn til ved fastsættelsen af gebyret?
- 2) Er det foreneligt med direktivets artikel 5, stk. 2, og artikel 6, at en medlemsstats nationale bestemmelser fastsætter, at en offentlig myndighed kan opkræve et gebyr for at udlevere miljøoplysninger, som »ikke overstiger et beløb, der af den offentlige myndighed opfattes som rimeligt«, hvis den offentlige myndigheds afgørelse af, hvad der anses for »et rimeligt beløb«, i henhold til engelsk ret er underlagt administrativ prøvelse og domstolsprøvelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28.1.2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41, s. 26).

Sag anlagt den 12. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-77/14)

(2014/C 102/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og A. Marcoulli, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens afgørelse K(2011) 4916 endelig af 13. juli 2011 ⁽¹⁾ og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den ikke inden for den fastsatte frist har foretaget alle nødvendige foranstaltninger for tilbagesøgning af den statsstøtte til Aluminium of Greece SA, (nr. SA.26117 — C 2/10, ex NN 62/09), som blev erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked i henhold til afgørelsens artikel 1.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionens søgsmål vedrører Den Helleniske Republiks manglende opfyldelse af Kommissionens afgørelse om ulovlig statsstøtte til selskabet Aluminium SA, der skal tilbagesøges af Public Power Corporation (PPC).

Kommissionen har gjort gældende, at Grækenland havde pligt til at sikre afgørelsens gennemførelse inden for fire måneder efter dens meddelelse. Afgørelsen blev meddelt den 14. juli 2011, og Kommissionen har ikke bevilget nogen fristforlængelse for gennemførelse af afgørelsen. Grækenlands frist for at efterkomme afgørelsen udløb følgelig formelt den 14. november 2011.

Kommissionen har anført, at ifølge Domstolens faste praksis er den eneste gyldige grund, som en medlemsstat kan fremføre under en traktatbrudssag anlagt af Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, en absolut umulighed for en korrekt gennemførelse af afgørelsen.

I det foreliggende tilfælde har de græske myndigheder imidlertid aldrig fremført det argument, at der foreligger en absolut umulighed med hensyn til gennemførelse. Myndighederne gav tværtimod straks udtryk for deres vilje til at gennemføre afgørelsen så hurtigt som muligt. Kommissionen bemærker dog, at de græske myndigheder på tidspunktet for nærværende sags anlæg endnu ikke har truffet nogen foranstaltninger til at gennemføre afgørelsen, heller ikke delvist.

Kommissionen har endvidere anført, at kravet om betaling af det støttebeløb, der blev udbetalt af PPC til Aluminium SA, ved dom afsagt af Monomeles Protodikeio Athinon blev udskudt. Ifølge Kommissionen tog den pågældende nationale ret ved at udskyde gennemførelsen af kravet om betaling ikke hensyn til de betingelser for at udskyde gennemførelsen af en national foranstaltning, der vedtages i henhold til EU-retten, som er fastsat i Domstolens faste praksis.

Det er Kommissionens opfattelse, at Grækenland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre afgørelsen enten i overensstemmelse med den løsning, som har været drøftet mellem Kommissionens tjenestegrene og de kompetente græske myndigheder, eller på anden passende måde.

⁽¹⁾ EUT L 166, af 27.6.2012, s. 83-89.

Appel iværksat den 13. februar 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2013 i sag T-117/12, ANKO mod Kommissionen

(Sag C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og B. Conte)

Den anden part i appelsagen: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom ophæves.

— Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen indgik med to forskellige konsortier, som appelindstævnte ANKO indgik i, tilskudsaftaler med henblik på finansieringen af projekterne »OASIS« og »PERFORM« inden for rammen af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration.

I forbindelse med den omstridte aftale gør Kommissionen gældende, at Retten foretog en fejlagtig fortolkning af aftalens almindelige betingelser og navnlig af artikel II.5, stk. 3, litra d) (og accessorisk af artikel II.14, stk. 1, andet afsnit).

Den fejlagtige fortolkning af aftalens almindelige betingelser kan nærmere bestemt opdeles i følgende appelanbringender:

1. En fejlagtig fortolkning af alvorlig og systematisk art af ulovlighederne som en begrundelse for suspension.
2. Fejlagtig fortolkning af muligheden/risikoen for gentagelse af ulovlighederne.
3. En fejlagtig følgeslutning ud fra ad hoc tilpasningen.
4. En fejlagtig fortolkning af muligheden for at anvende gennemsnitsomkostninger og en fejlagtig anvendelse af denne mulighed på de fiktive omkostninger — forvanskning af bevismidler.
5. Forveksling af betingelserne for suspension (mistanke) og betingelserne for støtteberettigelse (vished).

Sag anlagt den 18. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-87/14)

(2014/C 102/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 5, 6, 17, stk. 2 og 17, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾ af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden for juniorlæger (ikke-specialiserede hospitalslæger), idet Irland ikke har gennemført de nævnte bestemmelser.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 3

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juniorlæger får den daglige minimumshvileperiode for hver 24-timersperiode.

Artikel 5

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juniorlæger får den uafbrudte minimumshvileperiode for hver syvdagesperiode.

Artikel 6

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at gennemsnitsarbejdstiden for hver syvdagesperiode ikke overstiger 48 timer.

Artikel 17, stk. 2

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juniorlæger får tilsvarende kompenserende hvileperioder, når de er nødsaget at arbejde uden at have mulighed for at få de i artikel 3 og 5 nævnte hvileperioder.

Artikel 17, stk. 5

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at arbejdstiden for læger under uddannelse ikke overstiger den ugentlige arbejdstid efter udløb af den overgangsperiode, der er fastsat i artikel 17, stk. 5.

⁽¹⁾ EUT L 299, s. 9.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-462/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/38)

Processprog: ungarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod republikken Polen; intervenienter: Kongeriget Nederlandene, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Tjekkiske Republik, Republikken Finland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Republikken Estland

(Sag C-598/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/39)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen, intervention: Kongeriget Nederlandene, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Finland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Republikken Estland

(Sag C-55/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/40)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod
Republikken Finland, intervenienter: Kongeriget Sverige, Den Tjekkiske Republik,
Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Polen, Kongeriget Nederlandene, Den Franske
Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Republikken Estland**

(Sag C-109/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/41)

Processprog: finsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod
Republikken Finland, intervention: Kongeriget Sverige, Den Tjekkiske Republik,
Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Polen, Kongeriget Nederlandene, Den Franske
Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Republikken Estland**

(Sag C-111/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/42)

Processprog: finsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2014.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod
Republikken Polen**

(Sag C-169/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/43)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod
Republikken Finland**

(Sag C-178/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/44)

Processprog: finsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-188/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/45)

Processprog: slovensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-253/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/46)

Processprog: bulgarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. september 2013 — Pablo Acosta Padín mod Hijos de J. Barreras SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra — Spanien)

(Sag C-276/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/47)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-321/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/48)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2013 — Lisa Kelly mod Minister for Social Protection (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-403/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/49)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

RET TEN

Rettens dom af 27. februar 2014 — LG Display og LG Display Taiwan mod Kommissionen

(Sag T-128/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det globale marked for flydende krystal-skærme (LCD) — aftaler og samordnet praksis vedrørende priser og produktionskapacitet — interne salg — ret til forsvar — bøder — delvis bødefritagelse — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet ne bis in idem)

(2014/C 102/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: LG Display Co. Ltd (Seoul, Sydkorea) og LG Display Taiwan Co. Ltd (Taipei, Taiwan) (ved advokaterne A. Winckler og F.-C. Laprévote)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af barrister S. Kingston)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 8761 endelig af 8. december 2010 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.309 — LCD) og nedsættelse af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt ved denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Den bøde, der er pålagt LG Display Co. Ltd og LG Display Taiwan Co. Ltd in solidum i artikel 2 i Kommissionens afgørelse K (2010) 8761 endelig af 8. december 2010 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.309 — LCD), fastsættes til 210 mio. EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) LG Display og LG Display Taiwan bærer deres egne omkostninger såvel som tre fjerdedele af Kommissionens omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer en fjerdel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 130 af 30.4.2011.

Rettens dom af 27. februar 2014 — Ezz m.fl. mod Rådet

(Sag T-256/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten — indefrysning af midler — hjemmel — begrundelsespligt — faktisk vildfarelse — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — ret til at oprette og drive erhvervsvirksomhed)

(2014/C 102/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypten), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed (Det Forenede Kongerige), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London) og Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza) (først ved barrister M. Lester og solicitor J. Binns, derefter ved J. Binns, J. Lewis, QC, barrister B. Kennelly og solicitor I. Burton)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og I. Gurov, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, M. Konstantinidis og A. Bordes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådes afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 63) og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 4), for så vidt som sagsøgernes navne er opført på listen over de personer og enheder, hvis midler og økonomiske ressourcer indefrys.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin og Shahinaz Abdel Aziz Abdel Wahab Al Naggar bærer deres egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 19.3.2011.

Rettens kendelse af 27. februar 2014 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — López Cabré (TEEN VOGUE)

(Sag T-37/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TEEN VOGUE — det ældre nationale ordmærke VOGUE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — regel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95 — delvist afslag på registrering)

(2014/C 102/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved barrister T. Alkin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Eduardo López Cabré (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. november 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1763/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Eduardo López Cabré og Advance Magazine Publishers, Inc.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Advance Magazine Publishers, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 10.3.2012.

Rettens dom af 27. februar 2014 — Lidl Stiftung mod KHIM — Lidl Music (LIDL express)

(Sag T-225/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket LIDL express — det ældre nationale figurmærke LIDL MUSIC — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 15, stk. 1, og artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2014/C 102/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (først ved advokaterne M. Schaeffer, M. Wolter og A. Marx, derefter ved advokaterne M. Wolter, A. Marx og M. Kefferpütz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Lidl Music spol. s r.o. (Brno, Den Tjekkiske Republik)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. marts 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2379/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Lidl Music spol. s r.o. og Lidl Stiftung & Co. KG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.7.2012.

Rettens dom af 27. februar 2014 — Lidl Stiftung mod KHIM — Lidl Music (LIDL)

(Sag T-226/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket LIDL — det ældre nationale figurmærke LIDL MUSIC — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 15, stk. 1, og artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2014/C 102/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (først ved advokaterne M. Schaeffer, M. Wolter og A. Marx, derefter ved advokaterne M. Wolter, A. Marx og M. Kefferpütz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Lidl Music spol. s r.o. (Brno, Den Tjekkiske Republik)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. marts 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2380/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Lidl Music spol. s r.o. og Lidl Stiftung & Co. KG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.7.2012.

Rettens dom af 26. februar 2014 — Sartorius Lab Instruments mod KHIM (gul cirkelbue på den nederste del af en skærm)

(Sag T-331/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der består af en gul cirkelbue på den nederste del af en skærm — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 102/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG (Göttingen, Tyskland), der har fået tilladelse til at indtræde i stedet for Sartorius Weighing Technology GmbH (ved advokat K. Welkerling)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. maj 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1783/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der består af en gul cirkelbue på den nederste del af en skærm, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 22.9.2012.

Rettens dom af 27. februar 2014 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Nanso Group (TEEN VOGUE)**(Sag T-509/12) ⁽¹⁾**

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TEEN VOGUE — det ældre nationale ordmærke VOGUE — formaliteten — kvalificering af påstande — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme eller lignende art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering)

(2014/C 102/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved barrister C. Aikens)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Nanso Group Oy (Nokia, Finland) (ved advokat M. Tuominen)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 147/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Nanso Group Oy og Advance Magazine Publishers, Inc.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Advance Magazine Publishers, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Sag anlagt den 3. januar 2014 — Banco de Santander m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-6/14)**

(2014/C 102/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Banco de Santander, SA (Santander, Spanien), Santander Investment, SA (Santander, Spanien) og Naviera Séneca, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo og A. Biondi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af de private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. januar 2014 — Bateaux mouches mod KHIM (BATEAUX MOUCHES)

(Sag T-72/14)

(2014/C 102/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Compagnie des bateaux mouches SA (Paris, Frankrig) (vad advokat G. Barbaut)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Afgørelse truffet den 15. november 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 284/2013-2 annulleres.
- Afgørelse truffet den 15. november 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 284/2013-2 ændres.
- De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »BATEAUX-MOUCHES« for tjenesteydelser i klasse 37 (nr. 1 092 478)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Urigtig bedømmelse, hvorefter det omtvistede varemærke ikke som følge af brug har opnået fornødent særpræg for de angivne tjenesteydelser.
-

Sag anlagt den 4. februar 2014 — Red Bull mod KHIM — Automobili Lamborghini (Gengivelse af to tyre)

(Sag T-73/14)

(2014/C 102/59)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Østrig) (ved advokaterne V. von Bomhard, J. Fuhrmann og A. Renck samt solicitor I. Fowler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Automobili Lamborghini SpA (Sant' Agata Bolognese, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. november 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1263/2012), annulleres.
- Harmoniseringskontoret — og såfremt den anden part i sagen for appelkammeret formelt indtræder i sagen også denne — tilpligtes at betale sagen omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Et figurmærke, der gengiver to tyre, for varer i klasse 12 (EF-varemærke nr. 3 629 342)

Indehaver af EF-varemærket: Red Bull GmbH

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Automobili Lamborghini SpA

Annulationsafdelingens afgørelse: Medhold i begæringen om fortabelse

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. februar 2014 — PT Musim Mas mod Rådet

(Sag T-80/14)

(2014/C 102/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonesien) (ved advokat J. García-Gallardo Gil-Fournier, solicitor C. Humpe og advokat A. Verdegay Mena)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013 L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører Rådet for den Europæiske Unions tilsidesættelse af (i) artikel 1, stk. 1, artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) samt dets tilsidesættelse af (ii) princippet om god forvaltningsskik, proportionalitetsprincippet og princippet om ikke-diskrimination, da det traf beslutning om endelig opkrævning af de midlertidige antidumpingforanstaltninger, der blev pålagt sagsøgeren, eftersom:
 - Der ikke på grundlag af artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 kan pålægges nogen antidumpingforanstaltninger over for eksportører såsom sagsøgeren, hvis varer blev anset for ikke at være indført til dumpingpriser. Der er derfor intet retligt grundlag for at pålægge sagsøgeren en midlertidig antidumpingtold eller endnu mindre træffe beslutning om opkrævning af sådan told.
 - Rådet tilsidesatte artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ved at pålægge og foretage endelig opkrævning af en midlertidig dumpingtold på 2,8 % over for sagsøgeren, der var større end den korrekte foreløbige dumpingmargen.
 - Artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 forbyder, at Kommissionen pålægger midlertidig told, såfremt den midlertidige dumpingmargen er mindre end 2%. Rådet tilsidesatte artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ved at træffe beslutning om endelig opkrævning af den midlertidige told, der var pålagt sagsøgeren.
 - På baggrund af de fejl, som Europa-Kommissionen begik, da den beregnede sagsøgerens midlertidige dumpingmargen, skulle Rådet have konkluderet, at Kommissionen ikke foretog en omhyggelig og upartisk undersøgelse af alle de relevante aspekter i sagen. En sådan undladelse udgør en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.
 - Rådets handlinger vedrørende en endelig opkrævning af den fejlagtigt pålagte midlertidige told over for sagsøgeren må anses for uforholdsmæssige i forhold til formålet med Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 og må følgelig anses for en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
 - Ved at stille krav om endelig opkrævning af sagsøgerens fejlagtigt beregnede midlertidige dumpingtold og ved ikke at stille krav om, at P.T. Cilandra Perkase skulle betale midlertidig antidumpingtold, foretog Rådet en forskelsbehandling af to virksomheder, hvis situationer er sammenlignelige. Sagsøgeren har følgelig gjort gældende, at Rådet tilsidesatte princippet om ikke-diskrimination.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 20, stk. 2, artikel 2, stk. 5, artikel 2, stk. 8 og artikel 2, stk. 10, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, idet Rådet for Den Europæiske Union:
 - Undlod at fremlægge væsentlige oplysninger vedrørende den påståede tilstedeværelse af »en særlig markedssituation« i strid med artikel 20, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, og artikel 2, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
 - Tilpassede sagsøgerens produktionsomkostninger som følge af en »særlig markedssituation« inden for rammerne af artikel 2, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
 - Ikke tog hensyn til sagsøgerens brug af Palm Fatty Distillates som råmateriale.
 - Ikke tog hensyn til forhøjelsen, som tæller dobbelt, som en del af sagsøgerens eksportpris i strid med artikel 2, stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, og:
 - Ikke fastlog, at sagsøgeren og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder var en enkelt økonomisk enhed i strid med artikel 2, stk. 10, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

Sag anlagt den 7. februar 2014 — Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet**(Sag T-95/14)**

(2014/C 102/61)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (ved advokaterne J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea og J. Iriarte Ángel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i Rådets afgørelse 2013/661/FUSP annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til afgørelsen.
- Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til forordningen.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er rettet mod artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 306, s. 3) og artikel 1 i Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 306, s. 18), for så vidt som sagsøgeren herved opføres på listen over personer og enheder, der er underlagt nævnte restriktive foranstaltninger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om en åbenbar fejlbedømmelse af de faktiske omstændigheder, som udgør baggrunden for de anfægtede bestemmelser, eftersom disse bestemmelser savner et reelt faktisk og bevismæssigt grundlag.
2. Andet anbringende om manglende opfyldelse af begrundelsespligten, eftersom begrundelsen for de anfægtede bestemmelser for så vidt angår IOEC ikke alene savner grundlag, men også er upræcis, generel og ikke-specifik, hvilket er til hinder for, at sagsøgeren kan tilrettelægge sit forsvar hensigtsmæssigt.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse med hensyn til retsakternes begrundelse, om manglende bevis for de fremsatte klagepunkter samt om tilsidesættelse af retten til forsvar og ejendomsretten, idet begrundelsespligten og kravet om fremlæggelse af reelle beviser ikke er overholdt, hvilket har krænket de øvrige rettigheder.
4. Fjerde anbringende om magtfordrejning, eftersom der foreligger objektive, klare og samstemmende indicier, som giver grundlag for at hævde, at Rådet, ved svigagtigt at misbruge sin stilling, med vedtagelsen af sanktionsforanstaltningerne har tilsigtet at forfølge andre formål end dem, som er angivet.
5. Femte anbringende om en fejlfortolkning af de gældende retsregler, idet de er blevet fortolket og anvendt bredt og ukorrekt, hvilket er uacceptabelt, når der er tale om sanktionsbestemmelser.
6. Sjette anbringende om krænkelse af sagsøgerens ejendomsret, for så vidt som denne er blevet begrænset uden behørig begrundelse.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, eftersom der uden grund er gjort indgreb i den sagsøgende virksomheds konkurrencemæssige stilling.

Sag anlagt den 17. februar 2014 — Alesa mod Kommissionen**(Sag T-99/14)**

(2014/C 102/62)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Alesa Srl (Chieti, Italien) (ved advokat N. Giampaolo)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens tildeling af kontrakt nr. DCI-ASIE/2013/329-453 på vegne af den begunstigede stat, Folkerepublikken Kina, til fordel for konsortiet, ledet af GIZ GmbH, der blev offentliggjort den 3. december 2013, til en værdi af 9 304 400 EUR udsættes midlertidigt som beskyttende foranstaltning.
- Søgsmålet tages til følge af de grunde, der er anført i stævningen, hvorefter Europa-Kommissionens tildeling af kontrakt nr. DCI-ASIE/2013/329 453 på vegne af den begunstigede stat, Folkerepublikken Kina, til fordel for konsortiet ledet af GIZ GmbH, offentliggjort i TED (Tenders electronic Daily, onlineadgang til udbudsbekendtgørelser) den 3. december 2013, for en værdi på 9 304 400 EUR, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes af de forskellige årsager, der er anført i stævningen, at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt personligt og på vegne af enhederne i Sharewich-konsortiet på 900 000 EUR eller et beløb, som Retten måtte finde rimeligt og passende til genoprettelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- I henhold til det i artikel 277 TEUF fastsatte vurderes lovligheden/ulovligheden og anvendeligheden/uanvendeligheden af artikel 266, stk. 1, i anvendelsesbestemmelserne for finansforordningen og artikel 2, stk. 4, nr. 13, i PRAG 2013 i forhold til de øvrige regler om forvaltning og udbud af offentlige kontrakter, i forhold til de øvrige bestemmelser vedrørende forvaltningen og udbuddet af offentlige kontrakter, hvorved den ordregivende myndighed, for så vidt som den efter annullationen af dette udbud, på trods af at kontraktens værdi oversteg tærsklen fastsat i den gældende bestemmelse, besluttede at iværksætte en procedure med direkte forhandling med en eller flere tilbudsgivere uden forudgående meddelelse til de andre tilbudsgivere, som var udelukket fra den direkte forhandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er rettet mod afgørelsen om kontrakttildeling (Contract Award) nr. DCI-ASIE/2013/329-453, indrømmet af Europa-Kommissionen til GIZ GmbH-konsortiet inden for rammerne af det udbud, der blev indledt med offentlig bekendtgørelse nr. 2012/S 223-366462 vedrørende leveringen af teknisk bistand til Udvikling af Byer og Landdistrikter (MOHURD) i Folkerepublikken Kina med overførsel af bedste europæiske praksis inden for urbanisering og nedsættelse af udledning af gasser med drivhuseffekt (projektet »Bæredygtig urbanisering — forbindelse mellem miljøvenlige byer i Europa og Kina«).

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren påberåbt sig fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse, urigtig fortolkning og anvendelse samt overskridelse af beføjelser ved udøvelsen af det skøn, Europa-Kommissionen er tildelt, og ved dens udstedelser og delegeringer ved udøvelsen af deres funktion som ordregivende myndighed (Contracting Authority) i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse, urigtig fortolkning og anvendelse samt overskridelse af beføjelser ved udøvelsen af det skøn, Europa-Kommissionen er tildelt, og ved dens udstedelser og delegeringer ved udøvelsen af deres funktion som ordregivende myndighed (Contracting Authority) i henhold til artikel 2, stk. 4, nr. 13, i den praktiske vejledning 2013, Practical Guide to Contract Procedures for EU External Actions ⁽¹⁾
3. Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse, urigtig fortolkning og anvendelse samt overskridelse af beføjelser ved udøvelsen af det skøn, Europa-Kommissionen er tildelt, og ved dens udstedelser og delegeringer ved udøvelsen af deres funktion som ordregivende myndighed (Contracting Authority) af gennemsigtighedsprincippet, der er fastslået i artikel 15 TEUF og artikel 298 TEUF samt artikel. 102, stk. 1 (principper, der gælder for offentlige udbud) til artikel 112, stk. 1, (ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet) i forordning (UE, Euratom) nr. 966/2012.
4. Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse, urigtig fortolkning og anvendelse samt overskridelse af beføjelser ved udøvelsen af det skøn, Europa-Kommissionen er tildelt, og ved dens udstedelser og delegeringer ved udøvelsen af deres funktion som ordregivende myndighed (Contracting Authority) af grundprincipperne fastsat ved artikel 2 i direktiv 18/2004/EU og de andre specifikke lovhenvisninger, der er indeholdt i dette direktiv for forvaltningen og udbuddet af offentlige tjenesteydelseskontrakter.

⁽¹⁾ O.a.: Den praktiske vejledning vedrørende procedurer for kontrakter i forbindelse med ekstern bistand.

Sag anlagt den 19. februar 2014 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-122/14)

(2014/C 102/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato S. Fiorentino og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod Europa-Kommissionens afgørelse nr. K(2013) 8681 endelig af 9. december 2013, hvorved Kommissionen til fuldbyrdelse af EU-Domstolens dom af 17. november 2011, afsagt i sag C-496/09, pålagde Den Italienske Republik at betale en bøde på 6 252 000,00 EUR.

Den anfægtede afgørelse vedrører det andet halvår for forsinkelsen og dermed perioden fra den 17. maj til den 17. november 2012.

Den italienske regering har påberåbt sig følgende anbringender til støtte for sagen:

1. Det første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 260, stk. 1, TEUF og artikel 260, stk. 3, andet afsnit, TEUF, samt en tilsidesættelse af den dom, der skulle fuldbyrdes, hvad angår lån til virksomhederne som »forebyggende overenskomst« eller som »aftalt forvaltning«.

Det gøres i den forbindelse gældende, at afgørelsen nemlig ikke fra den ophævede støtte ved afslutningen af det relevante halvår fratrækker støtte til skyldige virksomheder, der er gået fallit eller er under konkursbehandling, selv om der efter den italienske regerings opfattelse er tale om lån, til hvis tilbagesøgning medlemsstaten har benyttet enhver nødvendig omhu, og de skal dermed udelukkes fra størrelsen af den ophævede støtte i henhold til det bestemte i den dom, der fuldbyrdes.

2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 14 i Rådets forordning nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, samt urigtig anvendelse af artikel 11 i Kommissionens forordning (EF) nr. 659/1999 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 140, s. 1).

Det gøres i den forbindelse gældende, at de italienske myndigheder ved afgørelsen er pålagt at anvende renters rente på de beløb, som virksomhederne skylder for tilbagebetaling af statsstøtte, således som det bestemmes i artikel 11 i forordning nr. 794/2004. Den italienske regering har bestridt dette punkt, idet den har gjort gældende, at denne renteberegningsmetode — også i betragtning af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis (og navnlig dom af 11.12.2008, sag C-295/07, Kommissionen mod Département du Loiret og Scott SA) — ikke kan finde anvendelse for så vidt angår tilbagebetalingsafgørelser, før forordning nr. 794/2004 trådte i kraft, og så meget desto mindre for så vidt angår afgørelser før offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse om de rentesatser, der skal anvendes ved tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte (EUT C 110 af 8.5.2003, s. 21-22).

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. februar 2014 — Diamantopoulos mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag F-53/13) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2012 — stiltiende afgørelse om afvisning af klage — udtrykkelige afgørelse om afvisning af klagen efter søgsmålets anlæggelse — begrundelse)

(2014/C 102/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alkis Diamantopoulos (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, J.-N. Louis og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og E. Chaboureau, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2012.

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtils (EU-Udenrigstjenesten) afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2012 annulleres.
- 2) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Alkis Diamantopoulos afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013, s. 20.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 25. februar 2014 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-118/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ansættelsesmyndighedens afgørelse om pensionering af en tjenestemand og tildeling af en invaliditetsydelse — afgørelse om ikke at udtale sig om den erhvervsmæssige oprindelse af den sygdom, der berettigede til pension — pligt for ansættelsesmyndigheden til at anerkende den erhvervsmæssige oprindelse af sygdommen vedtægtens artikel 78, stk. 5 — behov for at indkalde et nyt invaliditetsudvalg — relevans af en tidligere afgørelse vedtaget i henhold til vedtægtens artikel 73 procesreglementets artikel 76 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er åbenbart ugrundet)

(2014/C 102/65)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, og advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om ikke at træffe en afgørelse vedrørende den erhvervmæssige oprindelse af sagsøgerens sygdom

Konklusion

- 1) Europa Kommission frifindes, idet det er åbenbart, at sagen delvis skal afvises, delvis er ugrundet.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012, s. 70

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 25. februar 2014 — García Domínguez mod Kommissionen

(Sag F-155/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/215/11 — ikke opført på reservelisten — begrundelse for afgørelse om afslag på ansøgning — princippet om ligebehandling — interessekonflikt)

(2014/C 102/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Luis García Domínguez (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Eggers og G. Gattinara)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøve EPSO/AD/215/11

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes, idet søgsmålet er åbenbart ugrundet.
- 2) Luis García Domínguez bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013, s. 26.

Sag anlagt den 7. februar 2014 — ZZ mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag F-11/14)

(2014/C 102/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af sagsøgerens kontrakt, for så vidt den indplacerer sagsøgeren i lønklasse AD5 og om godtgørelse af tab.

Sagsøgerens påstande

- Påstand om annullation af afgørelse af 1. april 2013, idet den fastsætter en indplacering af sagsøgeren i lønklasse AD5.
- Om nødvendigt annullation af afgørelse af 28. oktober 2013 om afvisning af sagsøgers klage.
- Påstand om en ændret indplacering af sagsøgers stilling i en lønklasse der svarer til dennes ansvarsniveau.
- Påstand om at sagsøgte drager alle — navnlig økonomiske — konsekvenser af denne omklassificering med tilbagevirkende kraft til tidpunktet for sagsøgers ansættelse.
- Påstand om godtgørelse for sagsøgerens ikke-økonomiske tab som efter ret og billighed sættes til et beløb på 5 000 euro.
- Tjenesten for EU's Optræden Udadtil tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. februar 2014 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-13/14)**

(2014/C 102/68)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat S. Orlandi)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afgørelse om afslag på ansøgning om forlængelse af den forudgående tilladelse til at få godtgjort udgifter til behandling hos logopæd til sagsøgerens søn i forbindelse med behandlingen af en alvorlig sygdom i perioden 2012/2013.

Sagsøgerens påstande

- Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. april 2013 om afslag på forlængelse af godtgørelse af udgifter til behandling hos logopæd til sagsøgerens søn i forbindelse med behandlingen af en alvorlig sygdom i perioden 2012/2013.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA